UN „MECI-REPER" AL REPREZENTATIVEI NOASTRE ÎNAINTEA PRELIMINAR

ROMÂNIA-ITALIA

Meciul cu Italia, de simbătă, a venit, cum o știm foarte bine, ca un supliment al acestui așa de solicitant sezon de primăvară. Pentru că, deși n-au jucat decît patru meciuri, tricolorii au cheltuit în trei, energie și nervi cît pentru șase. A venit însă această propunere făcută la Belgrad, în seara aceea cînd pierdeam intrarea în turneul final al „Campionatului Europei". Reprezentantul federației italiene căuta cu insistență pe reprezentanții fgrului nostru și, să fim drepți, scena aceasta ne-a mai înviorat puțin cînd ne gîndeam că, cu puțini ani în urmă, noi ne găseam în situația emisarului forului din Roma. Fosta campioană a Europei, secunda Braziliei în campionatul lumii solicita, EA, un meci la București, în condiții lăsate la aprecierea federației noastre. Nu știm care federație ar fi refuzat un asemenea supliment de program. Și nici conducătorii F.R.F. n-au refuzat, nici jucătorii (în mod foarte potrivit și necesar, consultați înaintea răspunsului oficial către „Federcalcio") și nici susținerii fotbalului nu sînt — credem — împotriva acestei partide, seara, la lumina reflectoarelor de pe stadionul „23 August", cu **Dobrin** și **Mazzola** cu **Dumitru** și **Prați**, cu **Dinu** și **Boninsegna**, cu **Sătmăreanu** și **Burgnich** în program...

Pentru oaspeți știm foarte bine ce reprezintă voiajul la București și Sofia : primele veritabile verificări ale noului chip al reprezentativei lor, unde mult solicitații reprezentanți ai noii generații vin lîngă motodorii care s-au acoperit de glorie pe „Stadio Olimpico" și pe „Azteca". Simbătă va fi un test care nu trebuie în nici un caz anticipat ca un meci de simplă verificare a aspirantilor pentru „campania pre-mondial" din toamnă. Fiindcă nu va fi așa. „Bătrînii lei", în frunte cu **Mazzola**, **Prați** și **Boninsegna**, nu vor ca moară ciar leișorii să ne vor bate cu toate fortele inimilor tinere și ambițioase spre a-i detrona pe inamovibilii senatori de pînă acum. Din lupta asta, fără ocolișuri și menajamente, din interiorul „squedrei azzurra" va rezulta o prezență agresivă, combativă și orgolioasă, selectionata Italiei.

Contextul schițat mai sus găsește naționala noastră, discutînd cu toată luciditatea și echilibrul, nu într-o perioadă de mare dispozitie si formă. Sezonul e pe sfîrsite, meciurile grele nu i-au ocolit pe cei mai multi dintre tricolori. Și apoi, ei trebuie să risipească, în aceste cîteva zile de reunire, si ultimele urme ale deprimării provocată de esecul de la Belgrad. Acum dorim să avem din partea acestei sudate familii care înseamnă echipa natională dovada fortei de a recupera rapid si total, si — mai cu seamă — de a privi ierăsi sus, cu mîndrie si ambitie. Spre deosebire de distributia lui Valcareggi, formatia noastră rezistă în cele mai multe posturi. Dar, tocmai fiindcă avem în fată chiar exemplul amînărilor fără sfîrsit si al sfîrsitului inevitabil, trebuie să reflectăm si noi la fortificarea reprezentativei printr-o nouă serie de implantări de elemente tinere. **Iordănescu** reprezintă pînă acum singurul caz de totală reusită pentru națională. Ne întîlnim de data aceasta cu tentativele **Ștefan** — un mare si insistent candidat al tricoului cu nr. 1 — **Șmarendache, Kun II** si **Hajnal**. Si ne revedem cu **Boc**. Sperăm ca turnura partidei să ofere posibilitatea unor cooptări de noi membri ai naționalei în teren. Mai sperăm ca absentele de acum să nu ajungă definitive : ne gîndim în primul rînd la **Răducanu** si nu-i uităm pe fortuitii indisponibili **Dembrovschi** sau **Florian Dumitrescu** ; după cum am aflat (cu sperante renăscute) de reintrarea lui **Dumitrache**.

Cu cît mai multi candidati de forte inalte, apropiate, pentru un tricou în natională, cu atît mai bine ! Ne mai interesează, credem, un meci în a doua jumătate a lui iunie — așa cum naționala n-a mai jucat de mult — si pentru o verificare a disponibilitătilor finale ale jucătorilor ei într-un asemenea moment cum probabil vor mai fi (si poate unele si mai avansate — v-ati gîndit la eventualitatea unei prezente la **„Mini-cupa mondială"**). Dacă am pus echipele noastre de club într-un regim de frecventă al partidelor egal cu acela el programului modern al fotbalului, de ce n-am cere asa ceva si nationalei ?

Acestea sînt principalele coordonate care prezidează al cincilea meci din istoria întîlnirilor **România-Italia**, un adevărat „meci-reper" al echipei române înaintea cîndării preliminariilor C. M. din toamnă. Oricît de „suplimentar" ar fi, oricît de amical ar apare, ne-ar bucura nespus să înfringem seria de succese ale peninsularilor, acesti reprezentanti ai unui fotbal (să nu uităm nici un moment asta) **care n-a căzut sub — de regulă — locul trei în Europa** si nici **sub locul cinci al unui clasament valoric (si neoficial, se înțelege) mondial.**

Succes băieti ! Succes, seriozitate si multă încredere în fortele voastre !

Eftimie IONESCU

BILANȚUL CELOR DOUĂ REPREZENTATIVE

Echipa A si olimpică a României

243 jocuri, 103 victorii, 51 meciuri nule, 89 esecuri, 423 goluri marcate, 420 primite

Echipa Italiei

304 jocuri, 163 victorii, 72 meciuri nule, 69 esecuri, 646 goluri marcate, 405 primite

Întîlniri între cele două echipe

11.IV.1939, București : ROMÂNIA—ITALIA 0—1 (0—1)

14.IV.1940, Roma : ITALIA—ROMÂNIA 2—1 (0—0)

26.XI. 1966, Napoli : ITALIA—ROMÂNIA 3—1 (2—1)

25.VI.1967, București: ROMÂNIA—ITALIA 0—1 (0—0)

„TRICOLORII", ÎN LINIȘTEA SNAGOVULUI...

Boc, Deleanu, Nae Ionescu, Dinu, Radu Nunweiller, Dumitru, Lucescu, Domide, Kun II, Dobrin, Neagu, Iordănescu și Hajnal. Antrenorul național a mai pățit puțin despre... mijloacele sale necazuri mari, **„Atacul ne dă probleme ! Și asta pentru că randamentul de la cluburi este insuficient"; „Mă supără lipsa de concurență a tinerilor. Nu se impun ei, trebuie să-i aduc eu" ; „N-am găsit încă un fundaș și un înaintaș care să eclipsească !"... Angelo Niculescu** a trecut, însă, repede peste supărările sale și s-a oprit mai mult la programul de pregătire al echipei pînă sîmbătă. Program bogat în intenții și, stabilite în funcție de particularitățile „squadrei azzurra". Pe baza celor acumulate pînă acum de echipă (elasticitate și orientare în teren), **Angelo Niculescu** și **Ion Voica** vor încerca să îmbunătățească plasamentul, organizarea jocului, acțiunile ofensive de învăluire pe extreme. Toate aceste probleme tehnice au fost discutate și vor mai fi discutate. Au fost aplicate în practică ieri a avut loc un antrenament sub formă de joc, cum va mai avea loc unul, mîine), și vor mai fi aplicate. Astăzi, mîine, vineri...

În așteptarea meciului de prestigiu, cu Italia, în liniștea Snagovului, tricolorii trăiesc din nou zile pline...

Mircea M. IONESCU

Instantaneu pe vreo din aleile Complexului sportiv-Snagov : KUN II, ȘMARANDACHE și HAJNAL, trei dintre noutățile oferite de Angelo Niculescu **Foto : S. BAKCSY**

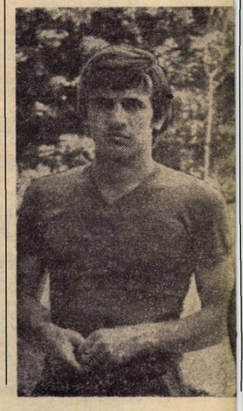

ROMÂNIA

STADIONUL „23 AUGUST" ORELE 20

FORMAȚIILE PROBABILE

		ȘTEFAN		
SĂTMĂREANU		BOC	LUPESCU	DELEANU
DINU		DUMITRU		NUNWEILLER VI
NEAGU		DOBRIN		IORDĂNESCU

Arbitru : M. GUGULOVICI (Iugoslavia)

PRATI	BONINSEGNA		ANASTASI
BENETTI	MAZZOLA		BEDIN
SPINOSI	ROSATO		BURGNICH
	BET		
	ALBERTOSI		

ITALIA

CORESPONDENȚA SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL"

„BLOCUL JUVENTUS" — MAREA NOUTATE A LUI VALCAREGGI PENTRU BUCUREȘTI

25 iunie 1967 : România și Italia se întîlnesc, pe stadionul „23 August" din București : învinge Italia cu 1—0, gol marcat cu nouă minute înainte de final de „interistul" **Bertini**...

De atunci, cele două naționale nu au mai avut ocazia să se întîlnească. De atunci, este de necontestat, selecționata română a făcut pași remarcabili care au purtat-o în primele rînduri ale fotbalului european. În timp ce Italia, după exaltantele „paranteze" în cursul cărora a cîștigat UN TITLU EUROPEAN ȘI UN LOC SECUND LA CAMPIONATUL LUMII, a pornit-o spre un declin determinat, în special, de îmbătrînirea jucătorilor săi. Fotbalul italian, metodele sale, tactica sa, antrenorii și jucătorii săi sînt aduși — mai cu seamă după eșecul de la Bruxelles, care a dus la eliminarea din competiția continentală al cărei titlu îl deținea — pe banca acuzării, sînt anatomic secționați pentru a se încerca descoperirea răului care mănîncă organismul său. Se pare că o criză de imobilism ar fi principala maladie; **Valcareggi** a continuat să creadă în „mexicanii" săi, uitînd că viața nu stă pe loc nici în fotbal și în nici un alt domeniu de activitate. Bucureștiul, mai întîi, și apoi Sofia, sînt propuse acum pentru a clarifica justețea diagnosticului și a ajuta bolnavului ca, sub eficacitatea unei cure energice, să depășească acest moment al maladiei sale.

Naționala italiană remaniată, aceasta va fi, fără discuție, primul pas în încercarea de întoarcere spre un trecut splendid si nu prea îndepărtat. Și, pentru a renova cu minime pagube, se scontează că trebuie să se recurgă în formă maximă la efectivul **Juventusului**, echipa care a cucerit recent campionatul Italiei. Dar nu numai pentru asta. În adevăr, **Juventusul**, care e cunoscută ca „bătrîna doamnă a fotbalului italian", în cazul de față — și expresia actualizată nu ne aparține — a devenit „tînăra doamnă a fotbalului italian", încredințînd unui nucleu de tineri jucători — cu excepția „libero"-ului **Salvadore** și a vest-germanului **Haller**, doi antrenori în teren cum sînt denumiți — încredințînd deci unui nucleu de jucători tineri, spunem, apărarea culorilor sale în campionat. Rezultatele au dat total dreptate celui care, pentru prima oară, a efectuat operațiunea de „transplantare a tinereții" în echipa torineză : **Armando Picchi**, neuitatul jucător al lui **Internazionale** și al naționalei, tînărul tehnician afirmat așa de repede și de generos în fruntea clubului din Torino.

Valcareggi, fidel principiilor sale conservatoare, nu s-a dezmințit nici de data aceasta, deși în fața crudei realități a unei echipe naționale care acuză uzura provocată de timp a trebuit să se oprească și să accepte punctul de vedere cuprins de criticile severe la care a fost supus. Mai cu seamă că, alături de el, se află acum **Franco Carraro** — responsabilul tehnic al lui „Federcalcio" care, după eșecul de la Bruxelles, a primit misiunea de a supraveghea și întreaga activitate a echipelor naționale.

Luni seară, Valcareggi a comunicat pe cel 22 pentru expediția de la București și Sofia.

Iată-i: Albertosi, Zoff, Superchi (portari), Burgnich, Marcchetti, Spinosi, Rosato, Bett, Santarini, Fedele (fundași), Bedin, (Capelle Causio, Benetti, Agrogt, Sala (mijlocași), Boninsegna, Mazzola, Bigon, Anastasi, Prati, Chinaglia (înaintași).

CESARE TRENTINI

Bologna — 13 iunie

BONINSEGNA

● DIVIZIA NAȚIONALĂ A ● ETAPA A 28-a ● NOTE ● COMENTARII ● DIVIZIA NAȚIONALĂ A ● ETAPA A 28-a ● NOTE ● COMENTARII ●

TACTICA CEA MAI BUNĂ

În condițiile fotbalului modern, marcajul om la om reprezintă, în mod normal, o formă de exprimare a jocului în apărare la îndemîna numai a unor echipe de jucători capabili să răspundă cu succes marilor cerințe de ordin fizic, tactic și psihic pe care le pretinde un asemenea mod de acțiune. Aceasta presupune, din partea celor ce-l aplică, calități deosebite cum ar fi viteza (și în primul rînd viteza de reacție), rezistența în regim de viteză, forța fizică și morală în angajamentul direct cu adversarul și un mare simț al anticipației. Altminteri, cei ce încearcă o asemenea formulă tactică în defensivă, fără o bază serioasă, riscă să suporte neplăcerile pe care uneori ți le oferă orice armă cu două tăișuri.

Așa cum s-a întîmplat, de altfel, cu jucătorii Jiului, o bună parte de timp din meciul lor cu F.C. Argeș. Adică atîta vreme cît *Urmeș* a stat lipit de *Dobrin*, *Dodu* de *Jercan* sau *Tonca* de *Radu*, situație în care era limpede că avantajul este net de partea piteștenilor în primul rînd sub raportul vitezei. De aici, a rezultat apoi un decalaj și pe plan tactic și consecințele acestuia s-au materializat în numeroase situații de gol la poarta apărată de Suciu și la un moment dat, după deschiderea scorului de către *Prepurgel*, în ameninătoarea perspectivă a înfrîngerii.

Înainte însă de a fi prea tardivă, intervenția antrenorului E. *Iordache* s-a dovedit salutară. Trecînd la o formă de marcaj combinată (zonă și om la om), *Tonca*, *Dodu* sau *Stocker*, jucători masivi, dotați cu o mare putere de luptă, au devenit astfel mai utili echipei lor, reușind să sporească nu numai siguranța propriei apărări, ci și sprijinul coechipierilor în atac. În aceste condiții Jiul a egalat și a fost la un pas, chiar de victorie. De unde se vede că tactica cea mai bună și-o indică valorile raportului real al forțelor din teren și, în ultimă instanță, desfășurarea jocului în sine.

Mihai IONESCU

Stan va bloca, sigur, mingea șutată de Cotormani din interiorul careului

Foto : V. ONESA

BRAVO, OCTAVIAN IONESCU!

Inutil să mai povestim că C.F.R. Cluj, înaintea meciului cu Steaua, nu putea ieși din forsatul unei emoții care transfigura chipul jucătorilor și-i pendula pe cei doi antrenori în plimbări precipitate pe culoarul de sub tribuna a doua. Pentru că acum, feroviarii clujeni trebuiau să-și apere o poziție în Divizia A (locul 14), cîștigată la Ploiești, după ce pînă acum, dădusera decontractați 27 de bătălii în postura de retrogradați. După 45 de minute, condusă cu 1—0, C.F.R. era iarăși „în B", dar în repriza a doua a remontat terenul pierdut, sub lozinca să preferată: „pînă la ultima picătură de energie, din moment ce nu mai avea nimic de pierdut! Chestiune de psihologie!

Trei elemente au fost esențiale în deznodămîntul acestui meci de mare miză: *schimbarea oportună* (min. 53) a lui *Petrescu* și *S. Bretan* cu doi jucători de rezervă (*Tegean* și *Vișan*), odihniți și în orice caz, mai robuști, capabili să impulsioneze o formație slețită de terenul îmbibat cu apă și de opoziția dîrză a adversarilor ; *handicapul* Stelei de a juca în inferioritate numerică după eliminarea lui *Vigu*; *înțelepciunea* arbitrului de centru *Otto Anderco* care s-a consultat cu tușierul său *Z. Szilaghi*, după ce validase un gol în poarta lui de 2—1), gol dsaid (clar), gone la timpu

Un cuvînt pe... Octav jucat 27 de Schiopătînd, s a-a bătut ero minge, marcîndu-i, chiar go *acest sacrificiu alb, în bucuria ducație...*

Ion CUPEN

APROPO DE NOCTURNE

ÎNTREBĂRI PENTRU F.R.F.

...ptămîni în urmă a făcut public o ...tă de iubitorii fot...tători și antrenori. *...14 al Regulamen...nizare fotbalistice ...vedere condițiile ...are le oferă insta...inare — amintitul ...a de la 4 iunie ...gramate la Bucu...anța să se desfă...rină.*

...i organizatorii din ...ci cei de pe li...otat, duminică, ho... Urmarea: *jucătorii ...suporte greu to...ceea ce a împie...spectacului spor...i și-au rărit serios rîndurile, preferind locurile răcoroase, ceea ce a diminuat încasările cluburilor organizatoare* (Fărul a pierdut cîteva zeci de mii de lei).

La Constanța, organizatorii au invocat motivul că televiziunea a condiționat ora de programare a partidei Farul—„U" Cluj (?!), deși după părerea noastră există și o altă alternativă, uzitată de altfel : înregistrarea meciului respectiv pentru a fi dată seara în rezumat.

Întrebări: *dacă F.R.F. a hotărît un lucru, de ce nu este respectat?; ...dacă programarea în nocturnă rămîne totuși la latitudinea cluburilor de ce mai elaborăm și publicăm comunicate ?*

ANTRENORUL DE LA BRAȘOV

Gadja (la scorul ...precedat de un ...semnalizat la mar... cuvenit.

...bun, în înțelegere, ...an Ionescu care a ...minute accidentat. ...tringînd din dinți, ...ic pentru fiecare ...nd, în aceste con...iul victoriei. *Și tot ...u, cu dezlegarea în ...r! Chestiune de e...*

În lumea jocurilor de sub acel imens „1", însemnînd campionatul, sau de deasupra tricolor „15" și „16", se estompează adeseori merite și fapte. Fiindcă ne lăsăm amețiți de aderiile frumoase și sonore ale victoriei din frunte sau ne aplecăm, impresionați de despărțirile de A, asupra călătoarelor spre al doilea eșalon al fotbalului nostru.

Între aceste zone ale dasamentului sînt însă multe lucruri frumoase și lăudabile, pe care adeseori clasamentul — cu aspra lui iege matematică — le acoperă. Există printre altele, și munca acestui antrenor al Brașovului, *Nicolae Proca*. Știm bine — cei care am scris cîndva despre elevii săliștori ai cursurilor de meșteri în ale fotbalului — că fostul centru înaintaș al *Steagului roșu*, era întîiul pe toate listele, că cifra 10 îi înșoțea numele la fiecare meteriu. Iată-l, acum, slujind un club cu o abnegație și cu un devotament — cuvintele nu sînt deloc laude de convenție — cum nu se cunosc multe cazuri asemănătoare. Pînă acum, drept este, nici o mare victorie n-a venit să încununeze străduințile acestui om care nu știe ce-i reținerea sau țumătatea de măsură în munca lui. Nu se poate ca reușita să nu vină, însă, într-o zi și în calea lui *Nicolae Proca*. Mai cu seamă că el a înțeles să continue — sincer și total — o tradiție așa de frumos închegată acolo de predecesorul său, *Silviu Ploieșteanu*, cu multe elemente locale, pregătite de excocchipieri ca *Meszaros* sau *Hidișan*.

Am scris aceste puține rînduri în locul unor considerații privind partida Steagul roșu—Politehnica. Fiindcă mi s-a părut mai mare ca niciodată obligația noastră de a stărui lîngă efortul acelora care n-au ajuns încă la performanța supremă — titlul de campioni —, dar luptă cu sinceritate și mare încredere de pe poziții mai puțin spectaculoase pentru peisajul frumos și valoros al competiției noastre nr. 1...

Mihai Ionescu stopează un atac advers, calculînd, calm și sigur, o mingea înaltă

Foto : L. MIHAICA